

ва: Азъ познавамъ този човѣкъ, той е такъвъ-онакъвъ. Ще изхвърли по неговъ адресъ редъ нелепости, но като види, че е излъганъ, ще отиде при него да се извинява, че билъ излъганъ, че го подвели и т. н. Това не е нищо друго, освенъ състояние на разбойника, който вдига пушката си, наранява своя братъ, за да го обере, но като го познае, извинява се и съжالياва за направеното. Питамъ: въ какво се ди сегашниятъ животъ? Въ какво се ди сегашната култура? Ще кажете, че сегашната култура се заключава само въ ядене и пиене. Каква философия е тази? Какво отношение има тази философия къмъ бждещия ви животъ? Какво отношение има това изкуство къмъ бждещия ви животъ? Все има нѣкакво отношение. Следъ време вие не трѣбва да бждете баби и дѣдовци съ набръчкани лица. Вие трѣбва да дойдете до онова съзнание, при което повече да не остарявате. Като дойдете до 33 години, повече не трѣбва да остарявате. Щомъ дойдете до 33 годишна възраст, ще се задържите такъвъ, каквото сте въ този моментъ и ще останете, колкото време искате младъ. Ако разполагате съ наука, съ изкуство, трѣбва ли да се страхувате отъ сиромашията? Азъ наричамъ истинска наука онази, която може да се бори съ сиромашията, съ болеститѣ, съ неджитѣ, съ злото, съ грѣха. Който нѣма тази наука, той ще види, какво нѣщо е сиромашията и ще разбере, какъ постъпва природата. Ако има да дава нѣкому 20 — 30 хиляди лева, той ще дойде въ името на закона, ще го хване, ще го тури въ затворъ, и тамъ ще се разправя съ него, както разбира. Строга е природата! Строга е, но за кого? За онзи, който не я разбира. Коя майка, като получи писмо отъ сина си, че е гладенъ, нѣма да му изпрати пари? Сжщото може да се каже и за васъ. Ако разбирате законитѣ на природата и ѝ пишете писмо, че сте гладни, тя веднага ще ви изпрати толкова, колкото искате. Но трѣбва да пишете на нейния езикъ. Не пишете ли на нейния езикъ, тя ще ви каже: Синко, забравилъ си ме. Който пише на моя езикъ, азъ го познавамъ и му давамъ, колкото пожелае. Който не пише на моя езикъ, не го познавамъ и нищо не му давамъ. Наистина, доколкото съмъ провѣрявалъ този законъ, азъ не съмъ срещналъ синъ или дъщеря, които да сж писали на своята майка писмо, и тя да не е изпълнила на момента още желанието имъ. Това е вѣрно и въ букваленъ, и въ преносенъ смисълъ.

Питамъ: щомъ е така, какво по-хубаво за васъ отъ това, да познавате езика на природата? Какъвъ е езикътъ